

3. *Бугаре*. (XIV вѣкъ) ерѣжна да не носѣ ни у *бугаре* ни у басарабину землю. Monumenta 146. 161. Id. Даничиѣ, Рјечник. 1863. стр. 51. Оше по-рано: *бугарскимъ*; царомъ бугарскомъ въ док. отъ XIII вѣкъ Monumenta 44. б. Отъ XVI вѣкъ насамъ. Дубровнишка литература. По-стари рѣчници. 1. *Bugarin, Bugari, Bugarski* и пр. Kažu Srblji i Bugari bistre vođe sedam vrela. Gundulić 312. Obrati sv. Metodjo Bugare. S. Djordjić, ben. 5. Samuel kral bugarski, Kavašin, 251. Ali je Bugarin i čestit vladalac, Vetrancić, I. 213. Bugarin погр. нам. боляринъ. (Вж. Рјечн.). 2. Въ XVII и минали вѣкъ нѣкои хърватски списатели по подражание пишати Bugarin нам. Bugarin: Zaradi Bugara. A. Bačić, 245. Suprot Bulgarom povede vojsku, A. Kanižić, kam. 2. U bulgarskim kraljem ib. Ср. и Bulgarija. Въ повечето по-стари рѣчници (Микаля, Ямбрешичъ и др.) намираме името въ по-новата литературна форма Bugarin. Белостенецъ: Būlgarin, Bugarin, Būgar, Bulgarus, ri, moesus. Bulgarka, Bugarka. Bugarkina; Bugara. Ямбрешичъ: „до изирекъ“ Bugar и bogar (sic). Единъ хърватски списатель отъ минали вѣкъ (Каваничъ) издѣрпа въ нѣкои надежи а-то измежду г и г; Bugre (J. Kavašin, 244. Рјечн. 714). Bugri (259). У другъ списатель отъ сѣкции вѣкъ: Bugaras, Bugaras, Рјечн. ib. 3. *Болгаринъ*. Главно подъ руско влияние. Така оше у Крижанича, който между примѣритъ за произношенето на тъ у разнитъ славянски народи привежда и болгаринъ, което било се произнасяло уѣтъ така и у хърватитѣ (покрай бугаринъ). По-нататъшното му показание, обаче, че и ползницѣ произнасяли *болгаринъ* (но вилк, велна), свидѣочи за неточността му. Самъ Крижаничъ нѣше постоянно болгари: задуниски Словенци, *Болгари*, Серби, Хервати, уже давно јесутъ згубили и пр. Формата става по-общоупотребителна въ литературни езикъ отъ началото на XVIII вѣкъ: Моусей архиепископъ пѣвски и воєм Срблѣм и Болгар патриархъ 1721. Споменик, Срп. Кр. ак. XXXIV, ит. разр. 31. 1898. р. 93. Серви и Болгари ib. Рајић. Историја разнихъ словенскихъ народоѣвъ най-паче *Болгароѣвъ*. Несковичъ, Историја славено-болгарскогъ народа 1801. Едно издание е посветено Николаю Черновичу, купцу болгарскому. Споредъ Вассилија Петровича, митрополитъ Черногорски, Скендерски и Приморски, Вѣлкашинъ (баща на Марка Краевича) „былъ отъ націе *болгарскіе*“. Рув. О Кнезу Лаз. р. 186. Истѣи свѣтихъ сербскихъ просвѣтителѣ Симеона и Саввы, списаное Дометіаномъ Геромонахомъ в Хмлендарскимъ сокращенно же и описано Куріиломъ Живковичъ и пр. Въ Виѣни 1794. Тоя Живковичъ, съкратитель и очиститель и първъ издат. на Домент. живот на св. Сава е „рожденъ въ Ниротъ въ предѣлѣ Болгаринъ 1730. гѣта“. (Рув. р. 156.) Жедаровичъ, ревнитель отечества „болгарскаго“. с. Новосербска и хърватска книжнина отъ Вука насамъ. Народна словесность: бугар, бугарин бугарка, бугарица, бугарче, бугарчад, бугарски и пр. Хрѣв. Bugarin и пр. Те гледају кона у бугара. Вук. II. 140. Да ће бити боја с бугарима, Вук. II. 169. Начини се прии бугарине II. 138. Ако мене Бог и срећа дадѣ, те добијамъ краља бугарина II. 170. Грка и бугара II. 436. — Ето ти, бугарске царице . . хвала теби, бугарко царице . . док лукава бугарка царина. Петрановић. № 14. 116.—132: Код њих сјѣде тридесет бугара. — и. I. № 18. 172. Са лијевоу бугаркомъ дјевоиком. Ристић. № 1. р. 59. Nametnu ću harač na Bugare, pokupiti harač po Bugarim . . Hajd'odtale čerini Bugarine. Jukić, p. 62. и сл. № 3. 46: kad junaka nekaj Bugara . . . oi otolen crni Bugarine! 55. Samo osta Bugar i djevojka. Mažur. p. 43. Maru prose za Bugarska bana . . ne će Mara za Bugarska bana . . U tavnici, u Bugarskoj ruci. Župa p. 550. № 726. п. II *Геогр. а. старосербски: земля българска*. Въсѣ въ землю българскую, Домент. *328. земле българске. Мон. 35. б. Отъ XVI вѣкъ насамъ: 1. *Bugarska zemlja*. Cim pod tobom zemle ostanu srbske, raške i bugarske. Gundul. 420. Zemle bugarske. Mrđavić, Osm. 20. Bugarska zemglia, moesia superior, рѣчи. на Микаля, р. 32. 2. *Bugarska*, Релковичъ,